

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

10. Sumat per te preces &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Religiosi Montis Olivæ inhabitant Ecclesiam
Nostra Domina de la Nova.
Servitæ fruentur Ecclesia S. Maria de Via.
Partes Societatis Ecclesiæ S. Maria de Strada
Patres Oratoij agunt in Ecclesia S. Maria de
Vulicella.

An non horum omnium Mater est Maria. An non
per eos sibi plurimos generat & laetatur Filios? An
non de excelso vertice per vocem eorum multos
revocat à perditionis via ad sua vbera? O ergo Ma-
ter cœcunda. Mater amabilis, Mater admirabilis,
Mater pulchra dilectionis & agnitionis, Mater sancta
Spei, sive pro iustis, sive pro peccatoribus! Tota
spes nostra, post Vulnera Salvatoris, sita est in vbe-
ribus huius Matris.

Quis pos-
sit esse par-
ticeps v-
berum.
E. M. V.

E. M. V.
qua cor-
poraliter
Filio suo
præfuit
spiritu-
aliter ex-
hibet ad-
optivis
Prov. 31.

Porro qui Mariam desiderat experiri vt Matrē,
& vberum eius participes esse, debet se velut in-
fantem omni auxiliis destitutum, nudum, fameli-
cum, ad vbera anhelantem, coram ipsa constituere,
& necessitatem ac miseriam suam cum humili-
tate cognoscere, cum fiducia exponere, nec enim
tuo pietatissimæ Matris officio deesse poterit. Di-
cat ergo pius & humilis Christianus: O Maria,
Mater benignissima, & amantissima ecce ego Fi-
lius tuus, velut infans qui nec incedere potest, nec
sistere, omoi pro fusus auxilio indigeo: quin
ergo manus preendis, & brachia extendis, qui-
bus adiuves me ad ambulandum, ne forte eadem
& offendam ad lapidem pedem meum? En omni-
sum virtute nudus, frigore spirituali confectus,
panniculus meritorum, & fœcibus donorum
me involve vt Filium, & calore spirituali me refo-
ve, ne peream. Ecce sum siccus & famelicus
omni alimento carens: ne denegas suavitissimam v-
bera tua infanti tuo, indigno quidem, sed ramen
maximè indigoloac devotionis mihi exhibe ex
vbera amoris.

Certe Maria quæcumque officia Matris exhi-
bit Filio suo naturali corporaliter, eadem Filij
suis adoptivis exhibet spiritualiter. Portat eos in
vlnis suis amantissimè, & circumdat brachijs pro-
tectionis. Vestit eos pannis virtutum, quia om-
nes domestici eius vestiti sunt duplicitibus, nec timet do-
mum suam à frigoribus vlnis. 3. Lactat eos sacris suis
vberibus, ne sit aut famens in cœtæ, vt iam diximus, si
instillans liquorem candidam pietatis. Circum-
spicit eis procurat spirituales cordis, lingua, & quæcum-
fectum, verborumque superiorum refectione que eos
eis iudicat. 5. Offert eos Patri æterno munus gra-
tum, instat curatum & columbarum, offert, in-
tur à Theologis. Et hic est cultus qui de par-
quam, eos cum Filio suo in templo circumcisos Virgini
cultro mortificationis. Quando eos Herodes tæ, quam gloria,
persequitur ad necem, Mundus, Caro, Diabolus, ei cultus
novit subducere pro vident à maternâ, & ad ver-
sus hostes protegere. 7. Si quando ab ea discedant tamen
& deviens, eos requirit maternâ sollicitudine, vt super
reducatur ad domum patrum, hoc est, ad ad des di-
vina misericordia, & eos instruit, fovet, educat, de verbis

donec evadant in Virum perfectum, in mensuram
plenitudinis Christi. Denique sicut Filio suo
affuit in morte cum compassione: ita non deest
eis in hora extremitatis sed suo affuit auxilio, &
interventione. Ac sicut corpus Filij de cruce in si-
num accepit ita animas eorum de corpore exun-
tes inter brachia materna suscipit, Mater pietatis
& vitæ. An non in his omnibus multipliciter
stendit se Matrem? Nemini se denegat Matrem,
qui se exhibet Filium.

Ephes. 4

LECTIO X.

Thema: Sumat per te preces, qui pro nobis natus
suis esse tuus.

EX his verbis satis constat contra hæreticos,
quæ ratione ad Mariam recurramus, quia sci-
licet per preces suas potens est apud Deum, & apud
Filius suum impetrare quod petimus. Non ergo
ei attribuius divinitatem, aut supremam Deoq;
debitam adorationem & cultum, vt ipsi volunt.
Hinc Ecclesia distinguit triplicem cultum. Vnum
vocat cum Theologis & SS. Patribus Cultum La-
tris. Et hic soli Deo debetur, tanquam lumina
Majestatis, æterum omnium Creatori & primo Prin-
cipio, vni æterorumque Domino. Alter est Cultus
Dulcis, qui debetur Sanctis: his enim veneratio-
nem & cultum debemus propter sanctitatem, &
dona varia gratiæ & gloriæ, quæ à Deo excellen-
ter participant, tanquæ ab auctore gratiæ & glo-
riæ. Vltique eos à nobis honorari, & coli, & invo-
cari, tanquam amicos & secundarios Mediatore
post Iesum Christum, qui principalis Mediator
in d & vnicus Mediator est per Sanguinem suum,
quia solus potuit offerre pretium condignum red-
emptionis nostræ, & lytrū reconciliationis. Hoc
eum dicit Apostolus, Vnus est Mediator, qui semet
ipsum dedit in redemptionem pro multis. Non autem
excludit alios Mediatore, sed indicat non esse ta-
les qui redemptionis dederint pretium, quam vis
& de Sanctis dici possit, quod Moyses de se: Ego
medius & sequer fui inter Dominum & vos. Lex
quoque dicitur ordinata per Angelos in manu Me-
diatoris. Quis ille Mediator, nisi Moyses? Cur ergo
vberibus, ne sit aut famens in cœtæ, vt iam diximus, si
instillans liquorem candidam pietatis. Circum-
spicit eis procurat spirituales cordis, lingua, & quæcum-
fectum, verborumque superiorum refectione que eos
eis iudicat. 5. Offert eos Patri æterno munus gra-
tum, instat curatum & columbarum, offert, in-
tur à Theologis. Et hic est cultus qui de par-
quam, eos cum Filio suo in templo circumcisos Virgini
cultro mortificationis. Quando eos Herodes tæ, quam gloria,
persequitur ad necem, Mundus, Caro, Diabolus, ei cultus
novit subducere pro vident à maternâ, & ad ver-
sus hostes protegere. 7. Si quando ab ea discedant tamen
& deviens, eos requirit maternâ sollicitudine, vt super
reducatur ad domum patrum, hoc est, ad ad des di-
vina misericordia, & eos instruit, fovet, educat, de verbis

E. M. V.
reddet ut
mediario
tem apud
Deum res
quæri do-
cet.

1. Tim. 2.

Deut. 5.

Galat. 3.

Lib. 10.
de civi-
c. 1.

& mente Ecclesie. Etenim dicit S. Augustinus. La-
triam nostram, ubi cumque sanctorum Scripturarum posi-
tum est interpretati sunt servitium; sed ea servitium
qua debetur hominibus, alio nomine grecè nuncupari
solet. Latra vero secundum consuetudinem qua locu-
ti sunt, qui nobis divina eloquia condiderunt, aut se-
per, aut frequenter, & penè semper, ea dicitur servitium
qua per se ad colendum Deum. Hæc S. Au. ultimas
Similiter & nos dicimus, Duliam more Theolo-
gico, & secundum mentem Ecclesie, appropriari
venerationi & cultui, pro qui impenditur Sanctis,
sicut & Hypoculiam cultui qui Mariæ Desiparæ
solum impendi, idque conforme est Elogio eius:
Multa filia congregaverunt divitias, sed supergressa es
vniuersas. Nec honor qui datur Sanctis, aut Vir-
gini Mariæ, derogat honor Dei; quia in illum re-
fertur, sicut amor proximi non derogat amor Dei,
sed in illum tendit, & in illo includitur. Vult ergo
Deus eos honorari vt amicos suos & Principes a-
pud se potentes, sicut in illis honoratur ipse, si-
cut & Rex in suis amicis & Principibus: sic hono-
rabitur, quem Rex voluerit honorari.

Pror. 31.
Honor
qui datur
Sanctis
aut B. M.
V. honor
Dei non
derogat.
Esther.

MANTE

Itaque non est negandum Mariæ Desiparæ no-
men Mediatricis, quamvis principaliter Christo
Domino conueniat nomen Mediatoris; ipsa est ce-
nim Mediatix ad Mediatorem, inquit S. Bernar-
dus, let. Signum Magnum Vbi sic dicit: Opus est Me-
diatore ad ad Mediatorem; nec alter nobis vi-
lior quam Maria. Ideo ei capimus. Sumat parte
diator di-
ciur.

Christus

1. Christus est mediator, qui posuit substantia-
le medium & vinculum, quo duæ partes extreme
distantes confocierentur; nam divina & humana
natura in eo coniuncta sunt.
2. Christus est Mediator, quia medijs est inter
Deum & homines ratione situs simul beatus est,
sicut Deus, simul viator, sicut homines,
3. Christus Mediator propitissimè, partes dissi-
dentes & inimicas reconciliando, satisfaciendo
partibus, & amicitiam reintegrando & perfici-
endo.

In hac similitudine declarat Theodoretus. Si-
cut qui duos quospiam manibus inter se confi-
geres vult reconciliare, se medium interponens,
hunc quidem dextrâ; aliam sinistrâ tenens, ad a-
micitiam deducit & coniungit: ita ipse cum divi-
nam naturam humanam vniuerit, inuolabilem pa-
cem conciliavit.

S. Anselmus particularitè id declarat; sic dif-
ferat: Erant homines mortales & peccatores; Deus ve-
ro, eius erant conciliandi vt possent saluari, immorta-
lis erat & sine peccato. Oportet autem ut Mediator
inter eum & homines haberet aliquid simile Deo
& aliquid simile hominibus, ne in utroque hominibus
simili, longè esset à Deo: aut in utroque Deo si-
mili, longè esset ab hominibus: Et ita Mediator non
esset, nec inter mortales peccatores & immortalè in-
sum, apparuit mortalis cum hominibus, in sum cum
Deo. Hæc S. Anselmus.

MARIA Mediatix est ad Patrem, cuius genit-
Filius tibi confubstantialem, quæ & in vterofuo
coopetata est vinculo illi quod coniungit vt am-
que naturam diuinam & humanam; quapropter &
ipsa potest ponere manum in ambubus, hoc est, ho-
minem potest cum Deo reconciliare.

Apud Patrem pro salute nostra interuenit, sicut
sapiens illa mulier Thecutis apud Davidem pro
salute Absalonis, eandemque propositionem cen-
terur ei facere, Ingressa ad Regem mulier cecidit
Insuper terram, & ait: Serua me Rex. Qui Rex: Quid
causa habes? Quæ respondit: Ancilla tua aus
causa filii, qui rixati sunt aduersum se in agro. Et pro-
cussit alter alterum, & interfecit eum. Et ecce con-
gens tota cognatio, aduersum ancillam tuam, ait,
Trade eum qui percussit fratrem, ut occidamus eum
pro anima fratris sui, & deleamus heredem, & qua-
runt extinguere semillam meam. Optima propositio,
& à proposito nostro haud aliena Maria habebat
duos Filios, vnum naturalem, Christum, alium
adoptivum, & genus humanum, Infortuitus ad-
versus fratrem suum genus humanum, & interfecit
in agro, quapropter metetur condemnationem à
regia iustitia; sed interuenit Maria in misericordia,
vt Mediatix sapiens, & rogat ne hæres eius puius
deleatur, & extinguatur planè generatio sua,
quasi scintilla, aut lucerna quæ ei supererat. Obi-
net autem quod tam pic tamque sapienter petitâ
Rege & Patre æterno.

Interecedit quoque apud Patrem hæc Me-
diatix, sicut olim Esther apud Regem Ahasuerum: Si
inueni gratiam in oculis tuis, dona mihi animam pro
qua rogo. & populum meum pro quo obsecro. Traditi-
nim sumus, vt conteramur, & regulemur, & percamus.
Hofis noster est, cuius crudelitas reducat in Regem,
peffimus iste Aman. Imperatavit Esther quod pecc-
bat impetrat & Maria contra hostem nostrum peff-
mum, contra Diabolum qui nititur perdere genus hu-
manum, Extendit Rex Virgam auream, in signum
benevolentie, erga Esther. Extendit erga Mariam
Æternus Rex Virgam auream elementie, quoties
ad eum accedit vt Mediatix. Imo promittit ei di-
midiam partem Regni sui. Si enim Regni eius par-
tes duæ dici possint. Iustitia & misericordia, eius
quodam ratione subiacet dispositioni misericor-
dia, vt eam quibus optat, impetietur.

Interecedit quoque apud Spiritum Sanctum, p. M. M.
qui Consolator dicitur, & Paraclytus, sive Advo-
catus, quia ipse eam constituit vt Advocatam, &
donis suis replevit, vt fieret Consolatrix afflictorum,
vt canit Ecclesia. Quapropter per eius intercessio-
nem rogamus à patre liberari tristitia, & æter-
na perferunt iustitia.

Interecedit autem maximè apud Filium, iure
quodam Materno. Quapropter hic dicimus: Sumat
per te pecces qui pro nobis natus tulit esset tuus. Apud
eum eius preces summe sunt efficacis; & plus valent
quàm omnes preces, ram Angelorum, quàm homi-
num simul sumptæ. Mater enim Dei dignior est vt
exaudiat.

Exaudiatur a Deo, quam fiat omnes homines & Angeli simul. Nempè dignitas maternitatis, & celestis qui pro nobis natus est eius, licet by, pro per illam coniunctio & consanguinitas cum Deo hanc precellentiam iure suo deposcit. Quid quis coniunctior est Deo & gratior, eo efficitur est eius in intercessio. Maria autem incomparabiliter est omniibus electis gratior, & coniunctior.

Adde quod specialiter ad hoc sic electa & evocata, ut pro peccatoribus intercederet, ita ut redderetur quod per eius preces fieri mundus, alioquin qui vultus & periturus, quod etiam ostendit vi-

pro peccatoribus. B. M. V. specialiter evocata qui vultus & periturus, quod etiam ostendit vi-

Escher. 4. dicitur. Quis vultus & periturus, quod etiam ostendit vi-

B. M. V. est obligata, ut pro peccatoribus oraret.

8. p. 9. 1. n. 3. In hoc etiam sensum intellexit huius Hymni Excell. hanc versum Alphonfus Tostatus. Aulensis E-

B. M. V. est obligata, ut pro peccatoribus oraret.

8. p. 9. 1. n. 3. In hoc etiam sensum intellexit huius Hymni Excell. hanc versum Alphonfus Tostatus. Aulensis E-

Excell. hanc versum Alphonfus Tostatus. Aulensis E-

Lib. 1. de laudib. Virg. etc. 5.

Exempla varia.

mus, quod ipsa propter nos Mater Dei est. Et sic dicitur Ecce Angelus simul. Nempè dignitas maternitatis, & celestis qui pro nobis natus est eius, licet by, pro per illam coniunctio & consanguinitas cum Deo hanc precellentiam iure suo deposcit. Quid quis coniunctior est Deo & gratior, eo efficitur est eius in intercessio. Maria autem incomparabiliter est omniibus electis gratior, & coniunctior.

Interim, ut concludamus, advertendum est his verbis: Qui pro nobis natus est, ut sit effectus, rememora- ri nobis magis Dei dignationem qui cum Filia esset Dei ab æternitate, fieri vult propter nos ex muliere Filium hominis in tempore, ut nos faceret Filios Dei factus homo. Hanc dignationem nunquam satis digna memori & grata mēte possumus recollere. Hinc B. Ludgardi declaravit Deus, nihil sibi gratius esse, quam si & corde & corpore inclinarentur homines, quoties illud audiunt. vel temerant. Tu ad liberandum suscepit virum non horristi Virginis uterum. Qui quidem verus idem significat quod ille noster ad Virginem directus: Qui pro nobis natus est, ut sit effectus.

Porro, quam efficax sit apud Virginem & Christum, eximio cordis pronuntiat hic versus: Monstra te esse matrem, etc. aliquot exemplis potest declarari. Nā præterquā quod diximus hunc versum in ore S. Bernardi ita fuisse diliciosum, in eius corde in bilisum, ut illo sic orante, Mater Dei parati lac instillarit de vberibus: etiam de nonnullis legitimis per hanc orationem impetrasse peccatorum suorum remissionem, & multa beneficia.

Audietur Tufelino. 4. Historie Lauretanæ. Adolefens quidam chyrographo suo fidem & animā Sarana obtinuerat, si possit potiri congressu mulieris, quam perdidit amabat. Postea penitentia ductus, Lavacrum venit, confitetur, ad continentiam se paratum se esse Matrem: Sumat per te preces, qui pro nobis natus est, ut sit effectus. Quasi diceremus, Filius tuus propter nos peccatores factus est homo: si enim non peccasset homo, non fieret Deus homo, ut ex multo- rum SS. P. trum sententia opingat S. Thomas. Tu ergo o Maria, etiam propter nos peccatores Mi-

ter Dei es effecta, quia si peccati non incurrisset homo, Matris Dei non foret dignitatem adeptus. Ostone ergo effecta te esse Matrem. Cor non tu- vabis nos peccatores, quando propter nos in tantam es- celsum ad eum elevari, ut te Dominam habeat & ve- neretur omnis creatura, inquit S. A. Scl.

In hoc etiam sensum intellexit huius Hymni Excell. hanc versum Alphonfus Tostatus. Aulensis E-

se tuus, Et ecce subisti chyrographum in manus suas delap-

de lapsum. Vix sibi credens pre gaudio, Virgini cui stetit gratias agit. Sacerdotique egressus adit Sacerdotem exultans, scriptum ostendit receptum Virginis Matris beneficio. Illud autem erat tot tantum, in Christi, & in illum qui scripserat, divi & execrationibus refertum, ut facile apparet ab illo Dei & hominum hoste datum. Hæc T. Urselius sup.

Legimus quoque in Vitis Fratrum Eremitarum S. Augustini c. 20. quemdam puerum submersum, & mortuum deportatum fuisse ante imaginem B. Virginis in quoddam Conobium. Cantantibus autem Religiosis Hymnum Ave Mariæ Stellæ, cum pervenissent ad illum versum, *Monstra te esse Matrem*, subito puer reviviscens surrexit. Hoc miraculum commemorans, & verborum horum efficaciam ponderans quidam Frater Ordinis, cum periculum mortis incurreret, insequentibus se latronibus, non habens aliud refugium, intra segetes se projecit; & per hunc versum devota mente B. Virginem pro protectione invocavit. Sic factum est, ut licet prolixum & accesserint ad locum, nequaquam tamen eum reperire possent, Virgine cum protegente & abscondente.

Frequens etiam fuit hic versus in ore & corde Beati Stanislai à Kostka, qui cum ab infantia animam Filij in B. Virgine inodisset, solebat eam in omni sermone suam Matrem appellare: idque tanto cum sensu & simplici ingenuitate, ut audientibus partem suæ suavitatis aspergeret. Vicissim ergo se illi B. Virgo Matrem multoties præstitit blâdissimam: sed tum maxime cum ægotanti apparuit, & puerum Iesum quem sinu gestabat, in eiusdem lectulo collocavit. Unde & animam illius vberitima consolatione perfudit, & corpori valetudinem reddidit; sique digrediens indixit ut Societatem Iesu ingrederetur, in qua obijt Novitius. Hinc Proceres Poloniæ nomine totius Regni hoc Elogium quasi vitæ compendium statuerunt:

Elogia B. Stanislai à Kostka.

- Inveni castissimo nobili, humillimo, diviti paritero,*
 - Reverum humanarum contemptori, sui ipsius Villoriam acerissimo.*
 - Qui à patre Iesu & eius Matre ager meruit visitari:*
 - Qui à duobus Angelis, præsentis S. Barbaræ, meruit respici præse Cæli,*
 - Qui Poloniæ nascens, Ordinem Religiosum vivens,*
 - Romam moriens, suâ gloriâ Cælum petens illustravit,*
 - Evocatus ex hac vita, morte suâ prædictâ, abiit, obiit,*
 - Anno ætatis 18. Christi 1568. 14. Augusti.*
- Ob gloriam admirandorum post mortem operum à Clemente VIII. Beati appellatione est donatus, à Paulo V. publica imagine & lampade ad sepulchrum auctus, &c.
- Quid de S. Theresia dicam? Hæc duodecimum

agens annum, cum matre sua orbata esset, & inde doleret; ante Mariæ imaginem fufus lachrymis oravit, ut Mater vicem gerere dignaretur. Et quid poterat aliud dicere quam illud, *Monstra te esse Matrem?* Cum verò ipsa iam sub Materitate & protectione Virginæ Ordinis fuit ita crederet, quasi Mater in Israel, hoc est, Priorissa inter suas constituta, in Cathedra Prioris in choro, seu Oratorio, noluit præsidere; nisi Virginis Matris imaginem in ea prius collocasset, et tradens Conobij claves, ac dicens: *Tu Mater es: Tu Priorissa huius loci: Tua est Domus, Tua Religio, ego nihil sum tuum est regere.* Hoc verò ita gratum fuit Virgini, ut postea videret, sicut testata est, B. Virgine in eam sedem descendentem cum multitudine Angelorum, & ibidem præsentem toto tempore quocumque canebatur *Salve Regina*: Postmodum illi dixit: *Rede fecisti me hic collocando, nã ego semper ad ore præsentis vi Filio præsentem laudes quas hic tu Religiosa decantant; & Domus curam non sum relinquenda, ut Riberia in vita Theresæ lib. 2. c. 1. Quid erat hoc illud, quâ promittere adimplendâ Theresæ petitionem istam: *Monstra te esse Matrem; sumat per te precibus qui pro nobis natus tuis esse tuus?**

Sed satis de pietate matris Mariæ, tam erga peccatores, quam erga pios. Si prolixiores hæc in re fuimus, jucundum est diutius immorari in vberibus Matris, ex quibus devotionis fugitur suavitas: sicut & in vulneribus Salvatoris, ex quibus fortitudo charitatis derivatur. jucundum est dicere cum Augustino: *Hinc lactor ab ubere, hinc pastor à vulnere.* Certè fons nostræ salutis compositus est; & commixtus lacte Virginis cum Sanguine Salvatoris. Hinc non insipide, nec ineleganter, aliqui depinxerunt in huius rei significationem Fontem in medio Paradisi, cui à latere dextro Christus Dominus addit, de vulnere lateris sui rivus emittens sanguinis, ad replendum & sanctificandum illum fontem. In latere sinistro cernitur & Mariæ rivus lactis deducens ex ubere, qui & in eundem insuunt fontem. Omnesque ad illum sic lacte & sanguine commixtum fontem invitatur, vel ad bibendum, vel ad se abluendum. Subscribuntur autem hi versus:

- Dum fuit à Christi benedictio vulnere sanguis.*
 - Et dum Virginium Lac pia Virgo premit:*
 - Lac fuit & Sanguis, Sanguis coniungitur & Lac.*
 - Sic fit Fons vita, Fons & origo boni.*
 - Fit Fons, qui totum à peccatis abluit Orbem.*
 - In quo mundatur commaculatus homo,*
 - Fit Fons, rore suo illi succurrere natus.*
 - Quo Orci purgans flamma sitre facit.*
- Omnes ergo sitientes venite, & emite absq; commutatione in D. Lac. Vinu præbebit vobis in hoc fonte Christus, Sanguinis sui vinum: Lac præbebit Mariæ cum Christo, absque vlla commutatione, quia solum desiderium requirunt & pretium boni

STANISLAI

bonæ voluntatis. Miscuit viam suam Sapientia cum lacte Matris suæ: miscuit Mater Sapientia Lac suum sanguinitatemque vino Filij sui: *Bibite & inebriamini ebriissimi; simul & comedite, quia ibi in venientis Ferum cum melle, vinum cum lacte.* Agnoscite Pastorem & Nutritorem vestrum, Matrem & Nutricem vestram. Sic illa vestra est Mater & Nutrix lacte, & vestra Nutrix & Mater sit sanguine: quia illud lac & illum sanguinem, quo nutritivum Filium, vobis impendit, ita decernente Filio. Quapropter finaliter concludendum est cum devoto Virginitatis Filio Richardo à S. Victore, sic Virginitatem alloquente: *Carnalia in te ubera sunt Christus, & Maria, ut spiritualia per se nobis fluere in te concrevit lac divina misericordie, & ex te nobis profuixit. ipsa prius repleta es, & ex te nobis descendit abundantia.* Ita Richardus Victorinus.

LECTIO XI.

Thema. Virgo singularis.

B. M. V. Multipli titulo singularem Virginitatem dicit ostendit. 1. Quia Mater est & Virgo. 2. Quia omnes omnium virtutes habet per excellentiam.

Multis de causis Maria dici potest Virgo singularis. Primum quidem, quia Mater est & Virgo, quod nulli alteri convenit. Secundum, quia omnes virtutes quæ in ea reperiuntur, licet videantur etiam alijs quibusdam communicata, in ipsa tamen habent quamdam excellentiam, & singularitatem ac eminentiam. Audi S. Bernardum ser. 4. de Assumpt. *Sic laudauero in Maria virginitatem, multa mihi Virgines post eam videntur offerri. Si humilitatem predicauero, inuenitur & aliqui qui docente Filio eius, mitis facti sunt & humiles corde. Si magnificauero eius misericordiam multitudinem, sunt aliqui misericordia viri etiam & mulieres. Vni est in quo nec primam similem visa est nec habere sequentem, gaudia Matris habens cum virginitatis honore. Maria privilegium est singulare, non dabitur alteri. Sed ne in hoc solo privilegio videatur excellere Maria; quod Virgo sit post partum, in partu, ante partum (quod triplici litto & terra miraculo eruptente ostendit B. Egidius S. Francisci socius cuidam Ordin. PP. Prædic. Concionatori.) Adit insuper S. Bernardus: *Verum tamen non hoc tantum, sed ceteras quoque, virtutes singulares prorsus inuenies in Maria, que videbantur esse communes. Quæ enim vel Angelice puritatis, virginitatis illi audeat comparari, que digna fuit Sacrarium Spiritus Sancti fieri, & habitaculum Filij Dei? Digna plaud Virgo quæ respiceret Dominum, cuius decorem concupisceret Rex cuius odore ab illis æterni patris sinus attraheret accubitu.* Itaque, sicut in Maria fides & spes eminent supra omnem fidem & spem Patriarcharum, zelus & charitas ultra zelum & charitatem Apostolorum, patientia & constantia ultra patientiam & constantiam Martyrum, sapientia & lumen ultra sapientiam & lucem Doctorum, devotio & pietas ultra omnem pietatem & devotionem Confessorum? Ita eminent castitas & puritas in ea ultra omnem puritatem Virginitatis, & ideoque rectè Virgo singularis.*

gularis dicitur, quia in ea tanta est puritas, quanta sub Deo maior nequit intelligi, ait S. Anselmus. nec veniali vquam impuritate infecta fuit, quod de alijs Virginitatibus non potest dici. Tertio, Virgo singularis est Maria, quia prima virginitatem creditur voluisse, nullo precedente vel consilio, vel exemplo. Ipsa autem exemplar se alijs exhibuit, quod intuerentur ad imitationem, quamvis affecetur non sint eius perfectionem. Quarto, Virgo singularis est Maria, quia eius Virginitas adeo efficax fuit ad gratiam, ut vel eius solus intuitus posset in alios efficaciter influere constitutur, ut tradit S. Ambrosius lib. de Institut. Virg. Nemo vquam eius virgineo decore offendi potuit ad concupiscentiam, sed potius impelli ad castimoniam.

Quinto, Virgo singularis est Maria, sicut in gratia & virtutum omnium perfectione, ita & in gloria consummatione. Hinc & de eam illud singulariter potest intelligi: *Vna est Columba mea, perfecta mea, vna est Mater mea, electa genitrici sue.* De hac re sic loquitur Guericus Abbas, Discipulus Bernardi, *Vacate & videte, quoniam Iesus est Deus. Viso consuetudine, prorsus ineffabilis gaudii summaq. deliciarum, omnibus qui diligunt Iesum, sed pre omnibus illi que genuit Iesum, qui sicut singulariter data est gratia Dei generandis sic & prerogativa gloriantis in eo que genuit Omnium singularis & incomparabilis gloria. Virginitatis Matris videte Deum Regem omnium in diademate carnis quo coronavit eum, & Deum agnoscat & adoret corpore proprio, & corpus proprium videtur glorificatum in Deo. Huc etiam refert S. Bonaventura in Speculo Virginitatis illud. *Multi filie congregauerunt divitias, tu supergressa es universas. Sic enim ait ibi. Filia Agnes, filia Lucia, filia Cæcilia, filia Agatha, filia Catharina, & multæ alie filie, in ultate alie Virgines sanctæ congregauerunt divitias virtutum & gratiarum, divitias meritum & præmiorum, sed Maria superexcellens supergressa est universas. Supergressa est in natura, supergressa est in gratia, supergressa est in gloria. An non ergo vides, quam sit Virgo singularis.**

In symbolam singularis Virginitatis Mariæ, singularis que eius gloria, in templo S. Mariæ Maioris Romæ in Vigilia Assumptionis soliti fuerit Romani ingentes cereos offerre, & accendere sub vesperam, qui postquam totam noctem usque ad ipsius festi diei horam sextam, vel nonam, incens fuerant, in venientiam eiusdem esse ponderis cum illo quod habebant ante quam accenderentur. Ita refert B. Petrus Venerabilis Abbas Cluniacensis, S. Bernardo coævus l. 2. Mirac. c. 30. *Afferretq. miraculum istud continuè per centum annos durasset, & suo tempore adhuc duraret. Id symbolum fuit incorruptæ & æternæ Virginitatis Deiparæ, quia illam rectè designat cereus albus & ardens, qui ab Ape Virgine conficitur.*

Certe hic in Belgio fecimus cereum Arebati ardere continuè, nec consumi, isque Virgini est consecratus.

3. Quia prima omnium virginitatem voluisse creditur. 4. Quia Virginitas illius nequaquam offensus sed multi ad castimoniam provocati gloria consummatione. 5. Est Virginitas in gloria. 6. Virgo singularis in gloria. 7. Virgo singularis in gloria. 8. Virgo singularis in gloria. 9. Virgo singularis in gloria. 10. Virgo singularis in gloria.

11. Virgo singularis in gloria. 12. Virgo singularis in gloria. 13. Virgo singularis in gloria. 14. Virgo singularis in gloria. 15. Virgo singularis in gloria. 16. Virgo singularis in gloria. 17. Virgo singularis in gloria. 18. Virgo singularis in gloria. 19. Virgo singularis in gloria. 20. Virgo singularis in gloria.

21. Virgo singularis in gloria. 22. Virgo singularis in gloria. 23. Virgo singularis in gloria. 24. Virgo singularis in gloria. 25. Virgo singularis in gloria. 26. Virgo singularis in gloria. 27. Virgo singularis in gloria. 28. Virgo singularis in gloria. 29. Virgo singularis in gloria. 30. Virgo singularis in gloria.

31. Virgo singularis in gloria. 32. Virgo singularis in gloria. 33. Virgo singularis in gloria. 34. Virgo singularis in gloria. 35. Virgo singularis in gloria. 36. Virgo singularis in gloria. 37. Virgo singularis in gloria. 38. Virgo singularis in gloria. 39. Virgo singularis in gloria. 40. Virgo singularis in gloria.